

2016 04 10 Húsvét u. 2.vp Misericordia Domini 9Bf
 Tex.: 1Pt 2,21-25: A szolgák kövessék Jézus példáját
 Ol.e.: Ez 34,10-16.31: Ítélet a hűtlen pásztorok fölött
 A jó pásztor uralkodása

Énekek:

438 J hív, .../D=Ki dolgát ...

5

334 Az Úr az én hű pásztorom, ... /D=Eljött hozzánk .../

277

Ima: Urunk, - Te, nemcsak tanítottál a Te akaratom szerinti életre, az élet útjára, hanem kereszthalálig menő engedmességeddel példát is adtál elénk. - Köszönjük, hogy ma is előttünk jársz az úton, vezetsz és tanácsolsz bennünket, és még a reménytelen élethelyzetben is meg tudsz segíteni minket.

- Kérünk add meg nekünk azt az örömet, hogy általad mi is megtaláltuk, vezetettek, megvigasztaltak és pásztoroltak lehessünk. Erősíts bennünket a hitnek ebben a valóságában a mai napon. Ámen.

Keresztyén Gyülekezet!

Bármennyire is furcsán hangzik napjainkban, Jézus korában a rabszolgaság hozzá tartozott az élet rendjéhez. Általánosan elfogadott volt. - Ma szégyenletesnek, felháborítóknak, az emberi jogok megalázásának tartjuk. Bár a harmadik világban még ma is fellelhetők hasonló jelenségek,

- ahol a gyermekekkel 10-16 órát dolgoztatnak. - Vagy azok a nők és gyermeklányok juthatnak eszünkbe, akiket - nyomorúságos helyzetüket kihasználva - eladnak és prostitúcióra kényszerítenek.

- Azonban nem kell azért más égtájakra tekinteni, ha rabszolgákat akarunk látni. Elég, ha világunkban nyitott szemmel járunk.
- - S akkor láthatjuk, hogy a modern embernek nem kell Krisztus kedves igája, hanem - idegen istenségek rabigájába hajtotta fejét.
- A mai rab-szolga-ság abban mutatkozik meg, hogy az ember önmaga rabszolgájává válik. S ez a veszély minden embert fenyeget.

A keresztyén ember életében is fenn áll annak a veszélye, hogy önmaga rabszolgájává váljon. Leginkább akkor, amikor már nem figyel Istenre. Amikor a helyett, hogy Ő igazodna Isten akaratahoz, inkább Istent akarja a saját elképzeléseihez, vágyaihoz, igényeihez igazítani. - Ez pedig azt jelenti, hogy kiveszi életét Isten kezéből, és már nem engedi meg, hogy a mindenható Isten, valóban Isten legyen az életében. - - Ha ez megtörténik a templomba járás, a kegyes élet csak látszat, külső máz.

A mai textus központi témája az, hogy vágyaink, terveink, egész életünk Jézus, a jó Pásztor akarata alá rendeződjön. Még akkor is, ha jogtalan, igazságtalan és ok nélküli szenvedés ér minket.

- Mint ahogyan az igében szereplő tanács, útmutatás elsősorban olyan keresztyéneknek szól, akik rabszolga mivoltuk miatt kénytelenek voltak eltérni mindenfajta bántást és sérelmet.
- A jogtalan, igazságtalan, ok nélküli szenvedés és áldozathozatal ma is jelen van a világban. - Azonban amikor Péter apostol azt írja, hogy: "Hiszen erre hívatatok el ... " - akkor a Krisztusért való szenvedésről beszél.

- S itt visszautal 1Pt 2,19-re. - Ott írja le, hogy valójában mire is hívtunk el! 19. "Mert kegyelem az, ha valaki Istenre néző lelkiismerettel tűr el sérelmeket, amikor igazságtalanul szenved.

De ... ha kitartóan cselekszitek a jót, és tűritek érte a szenvedést, az kedves az Isten szemében."

- Eltűrni a sérelmet, vagyis elszenvedni a jogtalan bántalmazásokat, és nem viszonzni azt, sőt cselekedni a jót! Mélyen evangéliumi magatartás ez. A két mérföldes példázat szerinti életvitel ez: 1 mérföldön kényszerből, az előírás szerint megyek a felebaráttal, a másik mérföldet pedig önként teszem meg. Tehát nem egyszerűen elszenvedem a másikat, hanem aktíve segítem. ...

- De, hogyan képes megfelelni a keresztyén ember ennek a magas Krisztusi mércének? - Annak, amire Isten elhívta?

Hogyan tud más szemmel nézni a szenvedésre?

- Hogyan tud az ember felszabadulni önnön rabszolgaságából?

- Ez csak egyetlen módon lehetséges, ha Krisztus lelkületével élünk. - Ha meglátjuk és megértjük az ÚR akaratát, és ha hagyjuk, hogy Isten újra Isten legyen az életünkben.

- De épp ezen a ponton nem akar engedni az ember.

Oly nehezen akarja átadni szívében az első helyet, hogy élete kormányosa az Úr legyen. --- Pedig Isten annyira szereti az embert, hogy a saját Fiát is képes volt feláldozni érte.

- Mindent neki köszönhet az ember. Szeretteit, az egész életet. Neki köszönhetjük a szabadulás lehetőségét is Krisztusban, aki önként vállalta mindenkiért a jogtalan és igazságtalan szenvedést.

- Ezért, ha az ember föl akar szabadulni önnön rabszolgaságából, egyetlen dolgot tehet, megnyitja Isten előtt egész valóját, mert csak akkor tudja megragadni Istent magát, és akaratának lényegét.

- Ha az ember hagyja, hogy Isten valóban Isten legyen az életében, ha teljesen megnyílik előtte, és engedi, hogy Krisztus töltsen be az életét, akkor egészen más szemszögből fogja látni a világot. A szenvedés, az áldozathozatal továbbra is része lesz életének, talán gyakoribb is, mint azelőtt, de teljesen új megvilágításba kerül.

A világ szemében az látszik majd, hogy szenved és áldozatot hoz, mégis a Krisztussal való közösség által boldog és megelégedett lesz, mert tudni fogja, hogy azt teszi, amit Isten akar tőle, ami tetszik neki, amire Isten elhívta Krisztusban. - Egyúttal megérti Krisztus önfeláldozó szeretetének lényegét is. Ennek következtében pedig a hite megerősödik, és Istennel való kapcsolata is rendeződik és elmélyül.

- Krisztussal lépésről - lépésre vezet út még a sötétségen át is.
- Talán mérhetetlenül fáj valakinek az elvesztése, talán hosszú idő óta nincs egy nyugodt éjszakád, ...

De bármilyen nehéz és sötét is az út, azért te ne add fel a reménységet: annál inkább ragaszkodj a reménység hitvallásához, annál inkább ragaszkodj Krisztusodhoz, - és lépésről - lépésre fogod tudni mi az, amit el kell viselni, - zokszó nélkül is, némán, - és tisztán látod azt, amit tenned kell. - - Tisztán fogod látni azt is, amit meg változtathatsz, amivel a hit harcában szembe szállhatsz, - amit a hit nemes harcaként meg kell harcolni. - Csak akkor fogsz helyesen dönteni, ha az Istenhez kötött lelkiismerettel hozod meg a döntésedet. - Ha Isten Igéjén és akaratán tájékozódasz, előbb azon lemérve a saját véleményedet s úgy meghozva a döntésedet. Csak szorosán kövesd Jézust, aki azért ment a keresztfára, hogy te szabad légy, és szabadságodat az új életben gyakorold.

- Nála van gyógyulás számodra. Tőle van békesség a szívedbe.

- Átala van kivezető út minden reménytelennek tűnő élethelyzetből. Ő a jó Pásztor közelít feléd, kínálja őrző szeretetét, és védettségét.
- - Ő őriz minket és előre ment szeretteinket addig is, amíg majd oda át a nagy találkozás napja ránk köszönt.
- DE addig is: ...
... Ő ad bátorságot azoknak, akiknek elfogyott az erejük, és nagyon nehéz a küldetésük, akik elvesztettek mindenkit, vagy akiket elhagyott mindenki. - A mi Jó Pásztorunk cselekszi ezt a vigasztalást, és az Atya vigasztaló Szentlelke.
- És megajándékoz minket a Vele való boldog közösséggel, hogy életünk legyen most és mindörökké. Ámen.

Ez 34,10-16.31:

Ítélet a hűtlen pásztorok fölött. A jó pásztor uralkodása

¹⁰Így szól az én URam, az ÚR: Én most a pásztorok ellen fordulok, és számonkérem tőlük a nyájamat. Véget vetek annak, hogy ők legeltessék a nyájat, magukat sem fogják többé legeltetni a pásztorok. Kiragadom szájukból juhaimat, és nem esznek belőlük többé.

A jó pásztor uralkodása

¹¹Mert így szól az én Uram, az ÚR: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat.

¹²Ahogy a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhai között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak. Kiszabadítom őket mindenünnen, ahová csak szétszóródtak egy felhős, borús napon. ¹³Kivezetem őket a népek közül, és összegyűjtöm az országokból, azután beviszem őket a saját földjükre. Legeltetni fogom őket Izráel hegyein, a völgyekben és az ország minden lakóhelyén. ¹⁴Jó legelőn legeltetem majd őket, és Izráel magas hegyein fognak tanyázni. Jó tanyájuk lesz, ott heverésznek, és kövér legelőn legelésznek Izráel hegyein. ¹⁵Én legeltetem juhaimat, és én keresek nekik pihenőhelyet - így szól az én Uram, az ÚR. ¹⁶Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérré és az erősre vigyázok; úgy legeltetem őket, ahogy kell.

³¹Mert ti az én juhaim, az én legelőm nyája vagytok. Emberek vagytok, én pedig Istenetek! - így szól az én Uram, az ÚR.

Jn 10,11-16: A jó pásztor

¹¹„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. ¹²Aki béres és nem pásztor, akinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jönni, elhagyja a juhokat, és elfut, a farkas pedig elragadja és elszéleszti őket. ¹³A béres azért fut el, mert csak béres, és nem törődik a juhokkal. ¹⁴Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem, ¹⁵ahogyan az Atya ismer engem, én is úgy ismerem az Atyát: és én életemet adom a juhokért. ¹⁶Más juhaim is vannak nekem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is vezetnem kell, és hallgatni is fognak a hangomra: és akkor lesz egy nyáj, egy pásztor.